

OVERDENKING

Verwachting...

Het is weer bijna zover: Kerst. Het feest van de geboorte van de Here Jezus.

Hoe leef je daar nou naartoe? In de pastorie leven we nu ik dit schrijf ook toe naar een andere geboorte: die van ons vierde kindje. En ik dacht bij mezelf: zit daar geen overeenkomst?

Zoals je als (aanstaande) ouders toeleeft naar de geboorte van een kind. Zo leven we in de kerk toe naar het feest van de geboorte van de Here Jezus.

Het woord dat daarbij hoort: verwachting. Als aanstaande ouders 'verwacht' je je kindje. Zo 'verwachten' wij het Kerstkind. We zien uit naar zijn geboortefeest.

En toch is er dan ook verschil. Als je zelf een kindje verwacht, moet je allerlei voorbereidingen treffen. De babykamer moet klaar. Je moet kleertjes in huis halen. Luiers. En ga zo maar door. De baby heeft als die eenmaal geboren is, van alles nodig.

Bij het Kerstkind is het precies andersom. Hij heeft ons niet nodig - wij hebben Hem nodig. En misschien is dat wel de beste manier om toe te leven naar Kerst. Dat je je realiseert *dat* je Hem nodig hebt. Dat je leven zonder Hem ontzettend leeg zou zijn. Dan ga je echt naar zijn geboorte verlangen. Dan ga je er echt wat van 'verwachten'. Alles van verwachten. De Here Jezus. Wat is Hij welkom!

Ds. K.A. Hazeleger

